

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: Výtvarný umělec jako kreativní tvůrce a podnikatel

Autorka práce: Bc. Veronika Hurychová

Vedoucí práce: doc. PhDr. Miloš Kučera, CSc.

Studentka se ve své práci věnuje výtvarným umělcům a tomu, jakým způsobem umělci vyvažují touhu po autenticitě s nutností být zároveň tak trochu podnikatel a obchodník. Výběr tématu je zjevně tažen zájmem autorky, výzkumný zápal je zjevný.

Diplomová práce obsahuje všechny povinné náležitosti, studentka adekvátně cituje, využívá široké množství zdrojů. Práce je čtenářsky atraktivní, jazykově zdařilá.

Vlastní práce je dělena do tří částí (teoretické, metodologické a empirické), jednotlivé části na sebe logiky navazují. Teoretická část je přiměřeně rozsáhlá, obsahuje relevantní data pro další části práce.

V metodologické části je detailně popsán proces výzkumu, oceňuji zahrnutí reflexe pozice výzkumníka (s. 32). Metodologická část je zpracovaná nadstandardně a díky ní působí celý výzkum transparentně a ukazuje velice zajímavě vývoj pozice výzkumníka.

V empirické části autorka nejprve blíže představuje respondenty – Romana, Lenku, Jakuba a Patrika. Tyto části jsou rozsáhlé, podpořené přímými výroky respondentů. Následně studentka definuje témata, které se v rozhovorech objevila, zvýšeně se zaměřuje zejména na zaujetí tzv. „podnikatelského křesla“, ale také na samotný proces tvoření, autenticitu, velice zajímavou částí je také sledování vynořujícího se umělce, tedy kariérní dráhy jednotlivých informantů. Oceňuji grafické znázornění jednotlivých témat, která se v rozhovorech objevily. Zajistě by bylo přínosné, kdyby byl podobný graf vypracován na téma balancování mezi autenticitou a podnikáním – studentka sama popisuje, jak se toto mění v čase, grafické zpracování by možná přineslo další témata.

V následné diskuzi nechybí srovnání získaných informací s dřívějšími výzkumy a limity výzkumu.

Je škoda, že práce neobsahuje ukázkou obrazu umělců, to by bylo skutečně perfektním doplněním a jejich obrazy by stály za interpretaci v kontextu provedených rozhovorů – důvod k jejich nezařazení je však zjevný a studentkou dobře zdůvodněný. Navíc je tento „nedostatek“ nahrazen zdařilým a detailním popisem obrazů v příloze.

V práci se objevují další zajímavá témata, která nebyla příliš reflektována, avšak ostatně také nebyla hlavním předmětem výzkumu – přínosné by bylo se na rozhovory podívat skrze nejrůznější teorie, především hlubinné, psychoanalytické. Rozhovory dále považuji za velmi cennou ukázkou růstového potenciálu krize a obranných mechanismů. Nesmírně zajímavé je uvedené pojetí obrazu jako narození dítěte, které je překvapivě časté (explicitně viz Lenka – „rodím obrazy“, s. 48).

Celkově se dá shrnout, že autorka z rozhovorů vytěžuje cenné informace relevantní ke zvolenému tématu. Rozhovory přináší celou řadu zajímavých témat (jak to u kvalitativních dat bývá) a i přes jistou lítost nad nepojmenovanými tématy oceňuji, že studentka zůstala při analýze dat orientovaná na hlavní téma svého výzkumu.

Práci považuji za velice zdařilou a plně ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 28. 8. 2024

Mgr. Lenka Vídršperková, Ph.D.